

רע"פ 41/19 - יוסף חכמוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 41/19

לפני:

יוסף חכמוני

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף) בעפ"ת
רישון נהייה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהייה ללא רישיון רכב תקף, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה;
וכן נהייה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
19.12.2018 מיום 06-06-2018-10281

בשם המבקש: עוזי שלומי בר

ההחלטה

1. המבקש הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט ד' סעדון), על-פי הודהתו, בעבורות של נהייה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהייה ללא רישיון נהייה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהייה ללא רישיון רכב תקף, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; וכן נהייה בררכב ללא פוליסת ביטוח בת-תקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
2. בגין הרשותו נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלקלבל או להחזיק ברישון נהייה למשך 36 חודשים, ועונשים נלוויים. כן הופעלו במצטבר לעונשים האמורים עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים ועונש פסילה מלקלבל או להחזיק ברישון נהייה למשך 5 חודשים, אשר היו תלויים ועומדים נגד המבקש בעת גזר הדין.
3. ערעורו של המבקש על גזר הדין נדחה על-ידי בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף). נקבע, כי בית משפט השלום לתעבורה " ממש לא החמיר בעניינו של המעיר [ה המבקש – י' א'], וכי לנוכח עברו הפלילי

של המבוקש והתרשומותו השלילית של שירות המבחן ממנה-כפי שבאה לידי ביטוי בתסוקור שנערך בעניינו והוגש לראשונה בבית המשפט המחויז - לא קיימת הצדקה להתערבות בגזר הדין.

4. על פסק דין זה מונחת לפניו בקשה רשות ערעור, ובמרכזזה - טענתו של המבוקש כי יש לקצר את משך עונש המאסר שהוטל עליו או לאפשר לו לרצותו בעבודות שירות. בבקשתו מעלה המבוקש שורת השגות ביחס לתוכנו של תסוקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, וטעון כי שגה בית המשפט המחויז בכך שהעניק לתסוקיר משקל-יתר בפסק דין.

5. דין הבקשה להידוחות. הלכה היא כי אין בחומרה העונש שנקבע על ידי הרכאה הדינונית כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים מיוחדים שבהם ניכרת סטייה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים (וראולמשל: רע"פ 18/2341 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018)).

6. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ועל כן אין להיעתר לה. לאחר שעניינתי במקלול החומר שהונח לפניי, נחה דעתני כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש בגזר דין של בית המשפט השלום מהוועונש מתון וסביר התואם את חומרת מעשיו ואת רמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ומගלם איזון ראוי בין כלל השיקולים ה cruciales לעניין, לרבות תוכנו של תסוקיר המבחן שהוגש בעניינו של המבוקש.

בעניין האחרון אבהיר כי אף לגישתי, מדובר בתסוקיר שלילי בעיל שמננו לא יכול המבוקש להיבנות. התרשומותו של שירות המבחן עלולה מאמרתו לאורך התסוקור - ובכללן הערכתו כי המבוקש "מתנסה לבחון את בחירותו הביעיתיות והמכשילות", חרף החזרתו על ביצוע עבירות דומות, ונמנע מליקחת אחריות על התנהגותו, כמו גם ממשקנתו הסופית, שלפיה "לא נוצר פתח להתערבות שיקומית" במצבו של המבוקש.

7. אשר על כן, הבקשה נדחתת. בכך מתיתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבוקש, והוא יחל בריצוי כאמור בפסק דין של בית המשפט המחויז.

ניתנה היום, כ"ז בטבת התשע"ט (3.1.2019).

שׁוֹפֵט